

SKLEP št. 1298/2008/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2008

o vzpostavitvi akcijskega programa Erasmus Mundus 2009–2013 za izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja in spodbujanje medkulturnega razumevanja s sodelovanjem s tretjimi državami

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 149(4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sklep št. 2317/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je uvedel program za izboljšanje kakovosti visokošolskega izobraževanja in spodbujanje medkulturnega razumevanja s sodelovanjem s tretjimi državami (Erasmus Mundus) (2004–2008).

(2) Uredba Sveta (ES) št. 1085/2006 ⁽⁴⁾ je vzpostavila instrument za predpristopno pomoč, Uredba (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ je vzpostavila Evropski instrument sosedstva in partnerstva, Uredba (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ je vzpostavila instrument za financiranje razvojnega sodelovanja, Uredba Sveta (ES) št. 1934/2006 ⁽⁷⁾ je vzpostavila instrument za financiranje sodelovanja z industrializiranimi državami in ozemlji ter drugimi državami in ozemlji z visokim dohodkom; Sporazum o part-

nerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisan v Cotonouju dne 23. junija 2000 ⁽⁸⁾ (v nadaljnjem besedilu „Sporazum o partnerstvu AKP-ES“), in Notranji sporazum o vzpostavitvi financiranja pomoči Skupnosti na podlagi večletnega finančnega okvira za obdobje od leta 2008 do 2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES in izvajanjem finančnih pomoči, namenjenih čezmorskim državam in ozemljem, za katere se uporabljajo določbe četrtega dela Pogodbe ES ⁽⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu „Notranji sporazum AKP-ES“) pa urejata Evropski razvojni sklad.

(3) Novi program Erasmus Mundus temelji na logiki odličnosti v skladu s programom za obdobje 2004–2008. Zaradi ponujenega kakovostnega študija in sprejema ter sistema konkurenčnih štipendij na svetovni ravni privablja najboljše študente iz tretjih držav.

(4) Med pogajanja o instrumentih zunanje pomoči in Medinstitucionalnem sporazumu o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁰⁾ so Evropski parlament, Svet in Komisija dosegli več dogovorov o demokraciji, nadzoru in skladnosti zunanjih ukrepov, ki so navedeni v deklaraciji št. 4, priloženi Medinstitucionalnemu sporazumu.

(5) Bolonjska deklaracija, ki so jo dne 19. junija 1999 podpisali ministri za šolstvo iz 29 evropskih držav, je vzpostavila medvladni postopek, namenjen vzpostavitvi „Evropskega visokošolskega prostora“ do leta 2010, ki ima na ravni Skupnosti aktivno podporo. Na zasedanju v Londonu dne 17. in 18. maja 2007 je 45 ministrov za visoko šolstvo iz držav, sodelujočih pri bolonjskem procesu, sprejelo strategijo „Evropski visokošolski prostor v svetovnem okviru“ in v tem smislu za leto 2009 kot prednostne naloge določilo izboljšane informacije o evropskem visokošolskem prostoru ter izboljšano priznavanje visokošolskih kvalifikacij v drugih delih sveta.

(6) Evropski Svet je na izrednem zasedanju dne 23. in 24. marca 2000 v Lizboni postavil strateški cilj, naj Evropska unija postane najbolj konkurenčno in dinamično na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, Svet za izobraževanje, mlade in kulturo pa povabil k splošnemu premisleku o konkretnih ciljih izobraževalnih

⁽¹⁾ UL C 204, 9.8.2008, str. 85.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. oktobra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. decembra 2008.

⁽³⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 82.

⁽⁵⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.

⁽⁷⁾ UL L 405, 30.12.2006, str. 41.

⁽⁸⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽⁹⁾ UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

⁽¹⁰⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

sistemov za prihodnost, ki naj bodo osredotočeni na zadeve in prednostne naloge skupnega pomena ob spoštovanju narodne raznolikosti. Svet je dne 12. februarja 2001 sprejel poročilo o konkretnih ciljih sistemov izobraževanja in usposabljanja za prihodnost. Nato je dne 14. junija 2002 sprejel podroben delovni program nadaljnega spremljanja izvajanja teh ciljev, ki zahteva podporo na ravni Skupnosti. Evropski Svet je na zasedanju v Barceloni dne 15. in 16. marca 2002 postavil cilj, v skladu s katerim bi sistemi izobraževanja in usposabljanja Unije do leta 2010 postali svetovna referenca za kakovost.

- (7) Sporočili Komisije z dne 20. aprila 2005 in 10. maja 2006 z naslovom „Spodbujanje intelektualnega potenciala Evrope: omogočiti univerzam, da bodo v najvišji meri prispevale k Lizbonski strategiji“ in „Uresničevanje agende za posodobitev univerz: izobraževanje, raziskave in inovacije“, Resolucija Sveta z dne 23. novembra 2007 o posodobitvi univerz za pospeševanje konkurenčnosti Evrope v svetovnem gospodarstvu znanja ter Uredba (ES) št. 294/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o ustanovitvi Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo ⁽¹⁾ poudarjajo potrebo evropskih visokošolskih ustanov po premagovanju njihove razdrobljenosti in združevanju moči v prizadevanju za večjo kakovost poučevanja in raziskovanja ter po večji usklajenosti s spreminjajočimi se potrebami trga dela. Evropski svet je na zasedanju v Bruslju 15. in 16. junija 2006 podprl potrebo po posodobitvi evropskega visokošolskega izobraževanja.
- (8) Vmesna poročila o vrednotenju obstoječega programa Erasmus Mundus in odprto javno posvetovanje o prihodnosti programa so poudarili pomembnost ciljev in akcij trenutnega programa in izrazili željo po nadaljevanju z določenimi prilagoditvami, kot je razširitev programa na doktorsko raven, intenzivnejše vključevanje visokošolskih ustanov v tretjih državah in potreb teh držav v program ter zagotavljanje več sredstev za evropske udeležence v programu.
- (9) Večja kakovost evropskega visokošolskega izobraževanja, spodbujanje razumevanja med narodi, pa tudi prispevanje k trajnostnemu razvoju visokošolskega izobraževanja v tretjih državah, preprečevanje bega možganov in dajanje prednosti ranljivim skupinam prebivalstva so cilji programa sodelovanja visokošolskega izobraževanja, namenjenega tretjim državam. Najučinkovitejše sredstvo za doseg te ciljev v programu odličnosti so zelo strnjene študijski programi na podiplomski ravni, glede akcije v zvezi s partnerstvi Erasmus Mundus (akcija 2) pa tudi partnerstva s tretjimi državami za vse študijske programe, štipendije za najbolj nadarjene študente in

projekti za povečanje privlačnosti evropskega visokošolskega izobraževanja v svetu na vseh stopnjah študija. Natančneje rečeno, akcija v zvezi s skupnimi programi Erasmus Mundus (akcija 1) in akcija 2 bi morali biti usmerjeni v izpolnjevanje ciljev odličnosti, medtem ko bi moralo biti doseganje razvojnih ciljev zajeto izključno v akciji 2. Komisija bi morala pri oceni programa nameniti posebno pozornost učinkom, ki bi jih program lahko imel z vidika bega možganov.

- (10) Da bi imeli upravičenci programa zagotovljen kakovosten sprejem in bivanje, bi si morale države članice prizadevati za kar največjo preprostost svojih vizumskih postopkov. Komisija bi morala poskrbeti, da bi bile vse tozadevne spletne strani in informacije o kontaktnih osebah v državah članicah zbrane na spletni strani Erasmus Mundus.
- (11) Treba je pospešiti boj proti vsem oblikam izključevanja, vključno z rasizmom, ksenofobijo in vsem oblikam diskriminacije ter okrepiti prizadevanja Skupnosti za spodbujanje dialoga in razumevanja med kulturami na svetovni ravni. Zaradi socialne razsežnosti visokošolskega izobraževanja kakor tudi idealov demokracije in spoštovanja človekovih pravic, vključno z enakostjo med moškimi in ženskami, ki jo spodbuja, mobilnost na tem področju posamezniku omogoča, da se spozna z novimi kulturnimi in socialnimi okolji ter lažje razume druge kulture. Pri uresničevanju teh ciljev se spoštujejo pravice in upoštevajo načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ⁽²⁾, zlasti člen 21(1) Listine.
- (12) Spodbujanje poučevanja in učenja jezikov ter jezikovne raznolikosti bi moralo biti prednostna naloga ukrepanja Skupnosti na področju visokošolskega izobraževanja. Poučevanje in učenje jezikov sta v zvezi s tretjimi državami še posebej pomembna, tudi za evropske študente, ki gredo v te države.
- (13) V obdobju 2004–2008 so štipendije za posamezne države, financirane z instrumenti zunanjega sodelovanja Komisije, dopolnjevale štipendije Erasmus Mundus z namenom povečanja števila upravičenih študentov, ki prihajajo iz določenih tretjih držav, kot so Kitajska, Indija, države zahodnega Balkana ali države AKP, na študij v Evropo. Ob upoštevanju ciljev akademske odličnosti programa, določene v tem sklepu, in kar se da uravnotežene geografske zastopanosti upravičencev bi se v obdobju 2009–2013 lahko predvidele podobne priložnosti v skladu s političnimi prednostnimi nalogami, pravili in postopki zadevnih instrumentov zunanjega sodelovanja.

⁽¹⁾ UL L 97, 9.4.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL C 303, 14.12.2007, str. 1.

- (14) Skupnost mora pri vseh svojih dejavnostih stremeti k odpravi neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami, kakor je predvideno v členu 3(2) Pogodbe.
- (15) Dostopnost je treba razširiti na osebe iz prikrajšanih skupin in se aktivno odzivati na posebne učne potrebe oseb s posebnimi potrebami pri izvajanju vseh delov programa, vključno z uporabo višjih dotacij, da bi ponazorili dodatne stroške udeležencev s posebnimi potrebami.
- (16) Ta sklep v skladu s členom 149 Pogodbe ne vpliva na nacionalne pravne okvire in postopke, ki se med drugim nanašajo na ustanovitev in priznavanje visokošolskih ustanov.
- (17) Da bi se izboljšalo oglaševanje programa znotraj in zunaj meja Evropske unije ter bolj poglobljeno dosegalo njegove cilje ob hkratnem razširjanju njegovih rezultatov, je treba izvajati celotno politiko obveščanja državljanov s ciljem, da se jih pravočasno in podrobno obvesti o vsaki izvedeni akciji in možnostih, ki jih ponuja program, ter jasno predstavi postopke, ki jih je treba upoštevati. Politika obveščanja, zlasti preko visokošolskih ustanov, ki sodelujejo v programu, je še posebej pomembna predvsem v državah, kjer je stopnja udeležbe v programu nizka.
- (18) Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002⁽²⁾, ki ščiti finančne interese Skupnosti, je treba uporabljati v skladu z načeli preprostosti ter doslednosti pri izbiri proračunskih instrumentov, ob upoštevanju ciljev akademske odličnosti programa in spoštovanju zahtevane sorazmernosti med obsegom sredstev in administrativnim bremenom, ki ga predstavlja njihova uporaba.
- (19) Ta sklep določa finančna sredstva za celotno trajanje programa, ki pomenijo prednostni referenčni okvir v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju⁽³⁾ za proračunski organ v letnem proračunskem postopku.
- (20) Ob upoštevanju ciljev akademske odličnosti programa bi bilo treba ukrepe, potrebne za izvajanje akcije 1 in akcije v zvezi s spodbujanjem visokošolskega izobraževanja (akcija 3), sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁴⁾. Ukrepe, potrebne za izvajanje akcije 2, bi bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo (ES) št. 1085/2006, Uredbo (ES) št. 1638/2006, Uredbo (ES) št. 1905/2006 in Uredbo (ES) št. 1934/2006, kakor tudi s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES ter Notranjim sporazumom AKP-ES.
- (21) Ker ciljev tega sklepa države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj so za to potrebna večstranska partnerstva, večstranska mobilnost in izmenjava podatkov med Skupnostjo in tretjimi državami, in jih zaradi narave potrebnih akcij in ukrepov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SKLENILA:

Člen 1

Vzpostavitev programa

1. Ta sklep vzpostavlja program – „Erasmus Mundus“ (v nadaljnjem besedilu „program“) – za spodbujanje kakovosti evropskega visokošolskega izobraževanja in medkulturnega razumevanja s sodelovanjem s tretjimi državami na eni strani ter za omogočanje razvoja tretjih držav na področju visokošolskega izobraževanja na drugi strani. Program bi bilo treba izvajati ob upoštevanju ciljev akademske odličnosti in kar se da uravnotežene geografske zastopanosti upravičencev.

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Program se izvaja v obdobju, ki se začne 1. januarja 2009 in konča 31. decembra 2013. Vendar se pripravljali ukrepi, vključno s sklepi Komisije v skladu s členom 7, lahko izvajajo od začetka veljavnosti tega sklepa.

3. Program podpira in dopolnjuje akcije, ki so jih prevzele in sprejele države članice, pri čemer se v celoti upošteva njihova odgovornost za vsebino izobraževanja in organizacijo sistemov izobraževanja in usposabljanja ter njihova kulturna in jezikovna raznolikost.

Člen 2

Oprelitev pojmov

Za namene tega sklepa:

1. „visokošolsko izobraževanje“ pomeni vse vrste študijskih programov ali skupin študijskih programov, usposabljanj ali usposabljanj za raziskovanje po srednješolskem izobraževanju, ki jih pristojni nacionalni organ prizna kot izobraževanje, ki pripada visokošolskemu sistemu;
2. „visokošolska ustanova“ pomeni katero koli ustanovo, ki zagotavlja visokošolsko izobraževanje in ki jo pristojni nacionalni organ prizna kot ustanovo, ki pripada visokošolskemu sistemu;
3. „študent prve stopnje“ pomeni osebo, ki je vpisana v visokošolski program prve stopnje in bo po dokončanem programu pridobila prvo visokošolsko diplomu;
4. „magistrski študent“ (študent druge stopnje) pomeni osebo, ki je vpisana v visokošolski program druge stopnje in je že pridobila prvo visokošolsko diplomu ali ima v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso priznано enako raven znanja;
5. „doktorski kandidat“ (kandidat tretje stopnje) pomeni raziskovalca na začetku kariere, ki se začne na datum pridobitve diplome, ki mu daje formalno pravico za začetek doktorskega študija;
6. „podoktorski raziskovalec“ pomeni izkušenega raziskovalca z doktoratom ali ki ima najmanj tri leta raziskovalnih izkušenj s polnim delovnim časom, vključno z obdobjem raziskovalnega usposabljanja na raziskovalnem centru, ustanovljenem v skladu z nacionalnim pravom in prakso, po pridobitvi diplome, ki mu daje formalno pravico za začetek doktorskega študija, ki ga nudi visokošolska ustanova;
7. „akademik“ pomeni osebo z izjemnimi akademskimi in/ali strokovnimi izkušnjami, ki predava ali opravlja raziskave na visokošolski ustanovi ali raziskovalnem centru, ustanovljenem v skladu z nacionalnim pravom in prakso;
8. „zaposleni v visokošolskem izobraževanju“ pomeni vse osebe, ki po svojih dolžnostih sodelujejo v izobraževalnem procesu, povezanem z visokošolskim izobraževanjem;
9. „evropska država“ pomeni državo, ki je država članica ali ki sodeluje v programu v skladu s členom 9. „Evropski“ v povezavi s posameznikom pomeni osebo, ki je državljan ali rezident katere koli evropske države. „Evropski“ v povezavi z ustanovo pomeni ustanovo, ki se nahaja v kateri koli evropski državi;
10. „tretja država“ pomeni državo, ki ni evropska država. „Tretja država“ v povezavi s posameznikom pomeni osebo, ki ni ne državljan ne rezident evropske države. „Tretja država“ v povezavi z ustanovo pomeni ustanovo, ki se ne nahaja v evropski državi. Države, ki sodelujejo v akcijskem programu na področju vseživljenjskega učenja, vzpostavljenim s Sklepom št. 1720/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se ne obravnavajo kot tretje države za namene izvajanja akcije 2;
11. „magistrski program“ (druga stopnja) pomeni visokošolski program druge stopnje po prvi diplomu ali enaki ravni znanja ter vodi k magistrskemu naslovu, ki ga nudi visokošolska ustanova;
12. „doktorski program“ (tretja stopnja) pomeni visokošolski študijski program, povezan z raziskovanjem po visokošolski diplomu in s katerim se pridobi doktorska diploma, ki jo nudi visokošolska ustanova ali – v državah članicah, v katerih je to v skladu z nacionalnim pravom in prakso – raziskovalni center;
13. „mobilnost“ pomeni fizično preselitev v drugo državo zaradi študija, delovne prakse, raziskovanja, drugih dejavnosti učenja ali poučevanja ali raziskovanja ali sorodnih administrativnih dejavnosti, ustrezno podprto, če je le mogoče, s pripravljivimi tečaji v jeziku gostitelja;

⁽¹⁾ UL L 327, 24.11.2006, str. 45.

14. „dvojne ali večkratne diplome“ pomenijo dve nacionalni diplomi ali več, ki jih izdaja dve visokošolski ustanovi ali več in so uradno priznane v državah, kjer se te ustanove nahajajo;

15. „skupna diploma“ pomeni posamezno diplomu, ki jo izdaja najmanj dve visokošolski ustanovi, ki ponujata celosten program, in je uradno priznana v državah, kjer se te ustanove nahajajo;

16. „podjetje“ pomeni katero koli podjetje, ki se ukvarja z gospodarsko dejavnostjo v javnem ali zasebnem sektorju ne glede na velikost, pravni status ali gospodarski sektor, v katerem deluje, vključno s socialno ekonomijo.

Člen 3

Splošni in posebni cilji programa

1. Splošni cilji programa so spodbujati evropsko visokošolsko izobraževanje, prispevati k razširitvi in izboljšanju poklicnih možnosti za študente in omogočati medkulturno razumevanje s sodelovanjem s tretjimi državami, v skladu s cilji skupne zunanje politike EU in tako prispevati k trajnostnemu razvoju tretjih držav na področju visokošolskega izobraževanja.

2. Posebni cilji programa so:

(a) spodbujati strukturno sodelovanje med visokošolskimi ustanovami in spodbujati ponudbo visokokakovostnega visokošolskega izobraževanja kot resnično evropsko dodano vrednost, ki bo privlačno tako v Evropski uniji kot onstran njenih meja, z namenom ustvarjanja centrov odličnosti;

(b) prispevati k vzajemni bogatitvi družb in v ta namen razvijati kvalificiranost moških in žensk, da bodo imeli primerne kompetence zlasti za trg dela in bodo odprtega duha ter z mednarodnimi izkušnjami, s spodbujanjem mobilnosti za najbolj nadarjene študente in akademike iz tretjih držav, da bi pridobili kvalifikacije in/ali izkušnje v Evropski uniji, ter mobilnosti najbolj nadarjenih evropskih študentov in akademikom v tretje države;

(c) prispevati k razvoju človeških virov in zmogljivosti za mednarodno sodelovanje visokošolskih ustanov v tretjih državah s povečanimi tokovi mobilnosti v Evropski uniji in tretjih državah;

(d) izboljšati dostopnost ter okrepiti profil in razpoznavnost evropskega visokošolskega izobraževanja v svetu, kakor

tudi njegovo privlačnost za državljane tretjih držav in evropske državljane.

3. Komisija zagotavlja, da nobena skupina državljanov tretjih držav ali evropskih državljanov ni izločena ali v slabšem položaju.

Člen 4

Akcije programa

1. Splošni in posebni cilji programa iz člena 3 se uresničujejo z naslednjimi akcijami:

(a) Akcija 1: skupni programi Erasmus Mundus (magistrski in doktorski programi) izjemne akademske kakovosti, vključno s programom štipendiranja;

(b) Akcija 2: partnerstva Erasmus Mundus med evropskimi visokošolskimi ustanovami in visokošolskimi ustanovami tretjih držav kot osnova za strukturirano sodelovanje, izmenjave in mobilnost na vseh ravneh visokošolskega izobraževanja, vključno s programom štipendiranja;

(c) Akcija 3: promocija evropskega visokošolskega izobraževanja z ukrepi, ki povečujejo privlačnost evropskih držav kot destinacije za izobraževanje in centra odličnosti v svetovnem merilu.

Več podrobnosti o akcijah je zajetih v Prilogi.

2. Glede akcije 2 se določbe tega sklepa uporabljajo samo, v kolikor so skladne z določbami zakonodajnega akta, na podlagi katerega je predvideno financiranje v skladu s členom 12(2).

3. Uporabijo se lahko naslednje vrste pristopov, ki se lahko po potrebi kombinirajo:

(a) s podporo za razvoj visokokakovostnih skupnih izobraževalnih programov in omrežij sodelovanja, ki olajšajo izmenjavo izkušenj in dobre prakse;

(b) z okrepljeno podporo mobilnosti oseb, izbranih na podlagi meril akademske odličnosti, zlasti iz tretjih držav v evropske države, na področju visokošolskega izobraževanja, ob upoštevanju načela enakosti med moškimi in ženskami in želje po kar se da uravnovešeni geografski porazdelitvi ter omogočanju dostopanja do programa v skladu z načeli enakih možnosti in nediskriminacije;

(c) s spodbujanjem jezikovnih spretnosti in znanja, če le možno tako, da se študentom zagotovi možnost učenja vsaj dveh jezikov, ki se govorita v državah, v katerih so visokošolske ustanove, in spodbujanjem razumevanja različnih kultur;

(d) s podporo pilotnih projektov, ki temeljijo na nadnacionalnih partnerstvih in so namenjeni razvoju inovacij in kakovosti v visokošolskem izobraževanju, zlasti možnostim za spodbujanje partnerstev med akademsko sfero in gospodarstvom;

(e) s podporo analize in spremljanja trendov v visokošolskem izobraževanju in njegovega razvoja z mednarodne perspektive.

4. Program predvideva ukrepe za tehnično podporo, vključno s študijami, srečanji strokovnjakov, pa tudi informacijami in objavami, neposredno povezanimi z doseganjem ciljev programa.

5. Komisija zagotovi čim širše posredovanje informacij o dejavnostih in napredku programa, zlasti prek spletne strani Erasmus Mundus.

6. Komisija lahko po preučitvi prijav na razpise za zbiranje predlogov in/ali javne razpise zagotovi podporo za akcije iz tega člena. Komisija lahko ukrepe, sprejete v skladu z odstavkom 4, po potrebi izvaja neposredno v skladu z Uredbo (ES, Euratom) št. 1605/2002. O tem redno obvešča Evropski parlament in odbor iz člena 8(1) tega sklepa.

Člen 5

Dostop do programa

Na podlagi pogojev in režima za izvajanje, opredeljenih v Prilogi, ter ob upoštevanju opredelitev pojmov v členu 2 je program namenjen:

- (a) visokošolskim ustanovam;
- (b) študentom v visokošolskem izobraževanju na vseh ravneh, vključno z doktorskimi kandidati;
- (c) podoktorskim raziskovalcem;
- (d) akademikom;
- (e) zaposlenim v visokošolskem izobraževanju;

(f) drugim javnim ali zasebnim organom, dejavnim na področju visokošolskega izobraževanja, v skladu z nacionalnim pravom in prakso;

(g) podjetjem;

(h) raziskovalnim centrom.

Člen 6

Naloge Komisije in držav članic

1. Komisija:

(a) zagotovi učinkovito in pregledno izvajanje akcij Skupnosti, ki so zajete v programu, v skladu s Prilogo, kar zadeva akcijo 2 pa s pravnimi instrumenti iz člena 7(1), in ob upoštevanju ciljev programa glede akademske odličnosti pri izboru upravičencev do sredstev iz programa;

(b) upošteva dvostransko sodelovanje s tretjimi državami, ki ga izvajajo države članice;

(c) išče sinergije in po potrebi razvija skupne dejavnosti z drugimi programi in dejavnostmi Skupnosti na področju visokošolskega izobraževanja in raziskovanja;

(d) z določitvijo pavšalnih zneskov štipendij zagotovi, da se upoštevajo stroški vpisa in ocenjeni stroški študija;

(e) se posvetuje z evropskimi združenji in organizacijami, pristojnimi za področje visokošolskega izobraževanja, o vprašanjih, do katerih pride ob izvajanju programa, in odbor iz člena 8(1) obvesti o rezultatih posvetovanj;

(f) svoje delegacije v tretjih državah redno obvešča o vseh informacijah v zvezi s programom, ki bi bile lahko koristne za javnost.

2. Države članice:

(a) sprejmejo potrebne ukrepe za zagotavljanje učinkovitega izvajanja programa na ravni držav članic in vključijo vse zadevne udeležence izobraževanja v skladu z nacionalno prakso, in si prizadevajo, da sprejmejo takšne ukrepe, ki utegnejo biti primerni za odpravo vsakršnih pravnih in administrativnih ovir, vezanih posebej na programe izmenjave med evropskimi državami in tretjimi državami. Države članice bi morale poskrbeti, da študentje in ustanove prejmejo natančne in jasne informacije za olajšanje njihovega sodelovanja v programu;

(b) imenujejo ustrezne strukture za tesno sodelovanje s Komisijo;

(c) spodbujajo potencialne sinergije z drugimi programi Skupnosti in morebitnimi podobnimi nacionalnimi pobudami, sprejetimi na ravni držav članic.

3. Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi:

(a) ustrezne informacije, obveščanje javnosti in spremljanje v zvezi z akcijami, ki jih podpira program;

(b) razširjanje rezultatov akcij, ki se izvajajo v okviru programa;

(c) okrepitev komunikacijske strategije za tisti del javnosti v evropskih državah, ki bi ga to lahko zanimalo, in spodbudi partnerstva med univerzami, socialnimi partnerji in nevladnimi organizacijami z namenom razvijati program.

Člen 7

Izvedbeni ukrepi

1. Za vse ukrepe, ki so potrebni za izvajanje akcije 2, veljajo postopki iz Uredbe (ES) št. 1085/2006, Uredbe (ES) št. 1638/2006, Uredbe (ES) št. 1905/2006 in Uredbe (ES) št. 1934/2006 ter Sporazuma o partnerstvu AKP-ES. Komisija o sprejetih ukrepih redno obvešča odbor iz člena 8(1).

2. V skladu z upravljalnim postopkom iz člena 8(2) in v skladu s načeli, splošnimi smernicami in izbirnimi merili iz Priloge se sprejmejo naslednji ukrepi, potrebni za izvajanje programa in drugih akcij iz tega sklepa:

(a) letni načrt dela, vključno s prednostnimi nalogami;

(b) letni proračun, porazdelitev sredstev med različne akcije programa in okvirni zneski štipendij;

(c) uporaba splošnih smernic za izvajanje programa, vključno z izbirnimi merili, kot so opisana v Prilogi;

(d) izbirni postopki, vključno s sestavo in notranjim poslovanjem izbirne komisije;

(e) režim za spremljanje in ocenjevanje programa ter za razširjanje in prenos rezultatov.

3. Odločitve o izbiri sprejme Komisija, ki o tem v roku dveh delovnih dni obvesti Evropski parlament in odbor iz člena 8(1).

Člen 8

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je dva meseca.

Člen 9

Enakopravno sodelovanje drugih držav v programu

Program je odprt za udeležbo:

(a) držav Efta, ki so članice EGP, v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP;

(b) držav kandidat, ki imajo predpristopno strategijo, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji, določenimi v okvirnih sporazumih, sklenjenih s temi državami, ki urejajo njihovo sodelovanje v programih Skupnosti;

(c) držav zahodnega Balkana, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji, določenimi v okvirnih sporazumih, sklenjenih s temi državami, ki urejajo njihovo sodelovanje v programih Skupnosti;

(d) Švicarske konfederacije, pod pogojem, da je s to državo sklenjen dvostranski sporazum, ki predvideva njeno udeležbo.

Člen 10**Horizontalna vprašanja**

Pri izvajanju programa se zagotovi, da program v celoti prispeva k širjenju horizontalnih politik Skupnosti, zlasti:

- (a) s krepitvijo na znanju temelječega evropskega gospodarstva in družbe, odpiranjem številnejših delovnih mest glede na cilje Lizbonske strategije ter s prispevanjem k večji konkurenčnosti Evropske unije v svetovnem merilu, njeni trajnostni gospodarski rasti in večji socialni koheziji;
- (b) s spodbujanjem kulture, znanja in sposobnosti za miren in trajen razvoj v Evropi raznolikosti;
- (c) s spodbujanjem zavesti o pomembnosti kulturne in jezikovne različnosti v Evropi, kakor tudi o nujnosti boja proti rasizmu in ksenofobiji, ter s promocijo medkulturnega izobraževanja;
- (d) z zagotavljanjem rešitev za študente s posebnimi potrebami in zlasti s pomočjo za spodbujanje njihovega vključevanja v redne postopke visokošolskega izobraževanja, kakor tudi s promocijo enakih možnosti za vse;
- (e) s spodbujanjem enakosti med moškimi in ženskami ter prispevanjem k odpravljanju vseh oblik diskriminacije na podlagi spola, rasnega ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;
- (f) s spodbujanjem razvoja v tretjih državah.

Člen 11**Usklajenost in dopolnjevanje z drugimi politikami**

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi celovito usklajenost in dopolnjevanje z drugimi ustreznimi politikami, instrumenti in akcijami Skupnosti, zlasti s programom vseživljenjskega učenja, Sedmim okvirnim programom za raziskave, razvojno politiko, programi zunanjega sodelovanja, pridružitveni sporazumi AKP in Evropskim skladom za vključevanje državljanov tretjih držav.
2. Komisija redno obvešča Evropski parlament in odbor iz člena 8(1) o pobudah Skupnosti, sprejetih na ustreznih področjih, zagotovi učinkovito povezavo in, kjer je primerno,

skupne akcije med programom ter programi in dejavnostmi na področju visokošolskega izobraževanja, ki se izvajajo v okviru sodelovanja Skupnosti s tretjimi državami, vključno z dvostranskimi sporazumi, in pristojnimi mednarodnimi organizacijami.

Člen 12**Financiranje**

1. Finančna sredstva za izvajanje akcij 1 in 3 in s tem povezanimi ukrepi za tehnično podporo iz člena 4(4) se za obdobje 2009–2013 določi na 493 690 000 EUR.
2. Finančna sredstva za izvajanje akcije 2 in povezanih ukrepov za tehnično podporo iz člena 4(4) za obdobje, opredeljeno v členu 1(2), se določi v skladu s pravili, postopki in cilji, določenimi v Uredbi (ES) št. 1085/2006, Uredbi (ES) št. 1638/2006, Uredbi (ES) št. 1905/2006 in Uredbi (ES) št. 1934/2006, kakor tudi v Sporazumu o partnerstvu AKP-ES.
3. Letna proračunska sredstva, dodeljena v skladu z letnim proračunskim postopkom, odobri organ za izvajanje proračuna v mejah finančnega okvira.

Člen 13**Spremljanje in vrednotenje**

1. Komisija redno spremlja program v sodelovanju z državami članicami. Rezultati procesa spremljanja in vrednotenja tega in prejšnjega programa se uporabljajo pri izvajanju programa. Takšno spremljanje vključuje analizo geografske porazdelitve upravičencev programa po akciji in državi, poročila in sporočila iz odstavka 3 in posebne dejavnosti.
2. Program redno ocenjuje Komisija, ki upošteva cilje iz člena 3, vpliv programa kot celote in dopolnjevanje med akcijami programa in tistimi, ki se izvajajo v okviru posameznih politik, instrumentov in akcij Skupnosti.
3. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži:
 - (a) vmesno poročilo o vrednotenju doseženih rezultatov ter kakovostnih in količinskih vidikih izvajanja programa najpozneje 31. marca drugega leta po dejanskem začetku novih predavanj, uvedenih na podlagi programa;

(b) sporočilo o nadaljevanju programa najpozneje 30. januarja 2012;

(c) naknadno poročilo o oceni za nazaj najpozneje 31. decembra 2015.

Člen 14

Prehodne določbe

1. Akcije, ki se začnejo izvajati 31. decembra 2008 ali prej na podlagi Sklepa št. 2317/2003/ES, se vodijo v skladu z določbami omenjenega sklepa, razen če bo odbor, ustanovljen z navedenim sklepom, nadomeščen z odborom iz člena 8(1) tega sklepa.

2. Akcije, ki se začnejo izvajati 31. decembra 2008 ali prej na podlagi postopkov, določenih v pravnih instrumentih iz člena 7(1), se vodijo v skladu z določbami teh instrumentov.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 16. decembra 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednica
B. LE MAIRE

PRILOGA

AKCIJE SKUPNOSTI (SPLOŠNE SMERNICE IN IZBIRNA MERILA), IZBIRNI POSTOPKI IN FINANČNE DOLOČBE

Vse akcije iz programa se izvajajo v skladu s splošnimi smernicami in izbirnimi merili, kot so opisani v tej prilogi.

AKCIJA 1: SKUPNI PROGRAMI ERASMUS MUNDUS**A. MAGISTRSKI PROGRAMI ERASMUS MUNDUS**

1. Skupnost izbire magistrske programe izjemne akademske kakovosti, ki se za namene programa imenujejo „magistrski programi Erasmus Mundus“.
2. Za namene programa magistrski programi Erasmus Mundus sledijo naslednjim splošnim smernicam in izbirnim merilom:
 - (a) vključujejo visokošolske ustanove iz najmanj treh evropskih držav;
 - (b) lahko vključujejo visokošolske ustanove ali druge pristojne partnerje, kot so raziskovalni centri, iz tretjih držav;
 - (c) izvajajo študijski program, ki vključuje študijsko obdobje v vsaj dveh sodelujočih visokošolskih ustanovah iz točke (a);
 - (d) kjer je ustrezno, spodbujajo prakso kot del študijskega programa;
 - (e) imajo vgrajene mehanizme za priznanje študijskih obdobj, opravljenih v partnerskih ustanovah, ki temeljijo na evropskem sistemu prenašanja in zbiranja kreditnih točk ali so združljivi z njim;
 - (f) privedejo do podelitve skupnih in/ali dvojnih ali večkratnih diplom sodelujočih ustanov, ki jih priznavajo ali akreditirajo evropske države. Spodbujajo se programi, ki se zaključijo s podelitvijo skupnih diplom;
 - (g) vzpostavljajo strožje postopke samoocenjevanja in vsebujejo dogovor o medsebojnem ocenjevanju zunanjih strokovnjakov (iz evropskih ali tretjih držav) za zagotovitev nadaljnje visoke kakovosti magistrskih programov;
 - (h) imajo rezervirano najmanjše število mest za in gostijo študente iz evropskih in tretjih držav, ki prejemajo finančno podporo v okviru programa;
 - (i) določajo pregledne skupne pogoje za sprejem, pri katerih se med drugim ustrezno upoštevajo vprašanja enakosti med spoloma in druga vprašanja enakosti ter jim omogočajo dostop v skladu z načeli enakih možnosti in nediskriminacije;
 - (j) se prosto odločajo glede uvedbe stroškov vpisa, ob upoštevanju nacionalne zakonodaje in sporazuma, sklenjenega med povezanimi partnerji iz točk (a) in (b);
 - (k) vsebujejo dogovor o ravnanju v skladu s pravili, ki veljajo za izbirni postopek štipendistov (študentov in akademikov);
 - (l) vzpostavijo ustrezen režim, da bi se olajšal dostop za študente iz evropskih in tretjih držav ter gostiteljstvo teh študentov (informacijske zmožljivosti, namestitve, pomoč pri vizumih itd.). Komisija svoje delegacije v tretjih državah redno obvešča o vseh spremembah v zvezi s programom;
 - (m) brez poseganja v jezik pouka zagotavljajo uporabo vsaj dveh evropskih jezikov, ki se govorita v državah članicah, v katerih so visokošolske ustanove, vključene v magistrski program Erasmus Mundus, in po potrebi omogočajo pripravljalno jezikovno usposabljanje in pomoč za študente, zlasti s tečaji, ki jih organizirajo zadevne ustanove.

3. Magistrski programi Erasmus Mundus se izberejo za petletno obdobje ob uporabi letnega postopka podaljšanja, ki temelji na poročanju o napredku.
4. Magistrski programi Erasmus Mundus, izbrani na podlagi programa Erasmus Mundus 2004–2008, se v okviru akcije 1 nadaljujejo do konca obdobja, za katero so bili izbrani, ob uporabi letnega postopka podaljšanja, ki temelji na poročanju o napredku.

B. DOKTORSKI PROGRAM ERASMUS MUNDUS

1. Skupnost izbire doktorske programe izjemne akademske kakovosti, ki se za namene programa imenujejo „doktorski programi Erasmus Mundus“.
2. Za namene programa doktorski programi Erasmus Mundus sledijo naslednjim splošnim smernicam in izbirnim merilom:
 - (a) vključujejo visokošolske ustanove iz najmanj treh evropskih držav in po potrebi druge pristojne partnerje za zagotovitev inovacij in zaposljivosti;
 - (b) lahko vključujejo visokošolske ustanove ali druge ustrezne partnerje, kot so raziskovalni centri, iz tretjih držav;
 - (c) izvajajo doktorski program, ki vključuje študijsko in raziskovalno obdobje v vsaj dveh sodelujočih visokošolskih ustanovah iz točke (a);
 - (d) spodbujajo prakso kot del doktorskega programa in partnerstva med akademsko sfero in gospodarstvom;
 - (e) imajo vgrajene mehanizme za priznanje študijskih in raziskovalnih obdobj, opravljenih v partnerskih ustanovah;
 - (f) privedejo do podelitve skupnih in/ali dvojnih ali večkratnih diplom sodelujočih ustanov, ki jih priznavajo ali akreditirajo evropske države. Spodbujajo se programi, ki se zaključijo s podelitvijo skupnih diplom;
 - (g) vzpostavljajo stroške postopke samoocenjevanja in vsebujejo dogovor o medsebojnem ocenjevanju zunanjih strokovnjakov (iz evropskih ali tretjih držav, delajo pa v evropskih) za zagotovitev nadaljnje visoke kakovosti doktorskih programov;
 - (h) imajo rezervirano najmanjše število mest za in gostijo evropske doktorske kandidate in doktorske kandidate iz tretjih držav, ki prejemajo finančno podporo v okviru programa;
 - (i) določajo pregledne skupne pogoje za sprejem, pri katerih se med drugim ustrezno upoštevajo vprašanja enakosti med spoloma in druga vprašanja enakosti ter omogočajo dostop v skladu z načeli enakih možnosti in nediskriminacije;
 - (j) se prosto odločajo glede uvedbe stroškov vpisa v skladu z nacionalno zakonodajo in sporazumom, sklenjenim med povezanimi ustanovami iz točk (a) in (b);
 - (k) vsebujejo dogovor o ravnanju v skladu s pravili, ki veljajo za izbirni postopek doktorskih kandidatov;
 - (l) vzpostavijo ustrezen režim, da bi se olajšal dostop za evropske doktorske kandidate in doktorske kandidate iz tretjih držav ter gostiteljstvo teh študentov (informacijske zmožljivosti, namestitve, pomoč pri vizumih itd.);
 - (m) lahko predlagajo uporabo pogodb o zaposlitvi za doktorske kandidate kot nadomestilo za štipendijo, če to dovoljuje nacionalno pravo;
 - (n) brez poseganja v jezik pouka zagotavljajo uporabo vsaj dveh evropskih jezikov, ki se govorita v državah članicah, v katerih so visokošolske ustanove, vključene v doktorski program Erasmus Mundus, in po potrebi omogočajo pripravljeno jezikovno usposabljanje in pomoč za študente, zlasti s tečaji, ki jih organizirajo zadevne ustanove.

3. Doktorski programi Erasmus Mundus se izberejo za petletno obdobje ob uporabi letnega postopka podaljšanja, ki temelji na poročanju o napredku. To obdobje lahko vključuje leto pripravljanih dejavnosti pred zaposlovanjem doktorskih kandidatov.

C. ŠTIPENDIJE

1. Skupnost lahko zagotovi štipendije za čas celotnega študija magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz tretjih držav in Evrope ter kratkoročne štipendije za akademike iz tretjih držav in evropske akademike. Da bi bil program privlačnejši za državljane tretjih držav, je znesek štipendij za čas celotnega študija, namenjen magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz tretjih držav (štipendije kategorije A), višji od zneska, namenjenega magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz Evrope (štipendije kategorije B).
 - (a) Skupnost lahko zagotovi štipendije kategorije A za čas celotnega študija magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz tretjih držav, ki so bili sprejeti v magistrske programe Erasmus Mundus in doktorske programe Erasmus Mundus s konkurenčnim postopkom. Te štipendije so namenjene študiju na evropskih visokošolskih ustanovah, vključenih v magistrske programe Erasmus Mundus ali doktorske programe Erasmus Mundus. Štipendije kategorije A se ne odobrijo študentom iz tretjih držav, ki so v zadnjih petih letih svoje glavne dejavnosti (študij, delo itd.) izvajali več kot dvanajst mesecev v kateri koli evropski državi.
 - (b) Skupnost lahko zagotovi štipendije kategorije B za čas celotnega študija magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz Evrope, ki so bili sprejeti v magistrske programe Erasmus Mundus in doktorske programe Erasmus Mundus s konkurenčnim postopkom. Te štipendije so namenjene študiju na visokošolskih ustanovah, vključenih v magistrske programe Erasmus Mundus. Štipendije kategorije B se dodelijo le študentom iz tretjih držav, ki ne morejo zaprositi za štipendije kategorije A.
 - (c) Skupnost lahko zagotovi kratkoročne štipendije akademikom iz tretjih držav, ki obiskujejo magistrske programe Erasmus Mundus, da bi opravljali pedagoško delo in raziskovalne naloge ter znanstveno delo v evropskih visokošolskih ustanovah, ki sodelujejo v magistrskih programih Erasmus Mundus.
 - (d) Skupnost lahko zagotovi kratkoročne štipendije evropskim akademikom, ki obiskujejo visokošolske ustanove tretjih držav, vključene v magistrske programe Erasmus Mundus, da bi opravljali pedagoško delo in raziskovalne naloge ter znanstveno delo v visokošolskih ustanovah tretjih držav, ki sodelujejo v magistrskih programih Erasmus Mundus.
 - (e) Skupnost zagotovi, da visokošolske ustanove pri dodeljevanju štipendij uporabljajo pregledna merila, ki med drugim vključujejo tudi načeli enakih možnosti in nediskriminacije.
2. Štipendije so na voljo magistrskim študentom in doktorskim kandidatom iz Evrope in iz tretjih držav, pa tudi akademikom, kakor so opredeljeni v členu 2.
3. Študentje, ki prejmejo štipendijo, so o tem, kje bodo najprej pričeli s študijem, obveščeni takoj, ko je sprejeta odločitev o dodelitvi štipendije.
4. Osebe, ki so prejele štipendijo za magistrske programe Erasmus Mundus, so upravičene tudi do prejetja štipendije za doktorske programe Erasmus Mundus.
5. Komisija sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da nobena oseba ne prejme finančne podpore za enak namen v več kakor enem programu Skupnosti. Natančneje, osebe, ki so prejemale štipendijo Erasmus Mundus, niso upravičene do prejetja pomoči Erasmus za enak magistrski ali doktorski program Erasmus Mundus v okviru programa vseživljenjskega učenja. Prav tako osebe, ki so upravičene do pomoči v okviru posebnega programa „Ljudje“ (dejavnosti Marie Curie) Sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti ⁽¹⁾, niso upravičene do prejetja pomoči Erasmus Mundus za enako študijsko ali raziskovalno obdobje.

⁽¹⁾ UL L 54, 22.2.2007, str. 91.

AKCIJA 2: PARTNERSTVA ERASMUS MUNDUS

1. Skupnost izbere partnerstva izjemne akademske kakovosti, ki se za namene programa imenujejo „partnerstva Erasmus Mundus“. Partnerstva sledijo splošnemu in posebnim ciljem iz člena 3, v kolikor so ti skladni s pravno podlago, na kateri temelji financiranje.
2. Za namene programa in v skladu s pravno podlago, s katero je utemeljeno financiranje, partnerstva Erasmus Mundus:
 - (a) vključujejo najmanj pet visokošolskih ustanov iz najmanj treh različnih evropskih držav in več visokošolskih ustanov v določenih tretjih državah, ki ne sodelujejo v programu vseživljenjskega učenja in jih je treba opredeliti v letnem razpisu za zbiranje predlogov;
 - (b) izvajajo partnerstvo kot podlago za prenos znanja in izkušenj;
 - (c) organizirajo izmenjavo študentov, izbranih na podlagi meril akademske odličnosti, na vseh ravneh visokošolskega izobraževanja (od študentov prve stopnje do podoktorskih raziskovalcev), akademikov in zaposlenih v visokošolskem izobraževanju za različno dolga obdobja mobilnosti, vključno z možnostjo obdobja prakse;
 - (d) imajo vgrajene mehanizme za medsebojno priznanje študijskih in raziskovalnih obdobj, opravljenih v partnerskih ustanovah, ki temeljijo na evropskem sistemu prenašanja in zbiranja kreditnih točk ali so združljivi z njim ali ki temeljijo na primerljivih sistemih v tretjih državah;
 - (e) uporabljajo instrumente za mobilnost, razvite v okviru programa Erasmus, kot so priznavanje prejšnjih študijskih obdobj, sporazum o učenju in prepis ocen;
 - (f) določajo pregledne pogoje za dodelitev pomoči za mobilnost, pri katerih se med drugim ustrezno upoštevajo vprašanja enakosti med spoloma in druga vprašanja enakosti ter jezikovne spretnosti, in ki omogočajo dostop v skladu z načeli enakih možnosti in nediskriminacije;
 - (g) vsebujejo dogovor o spoštovanju pravil, ki veljajo za izbirni postopek štipendistov (študentov, akademikov in osebja v visokošolskem izobraževanju);
 - (h) vzpostavijo ustrezen režim, da bi se olajšal dostop za evropske študente in študente iz tretjih držav ter gostiteljstvo teh študentov, akademikov in osebja v visokošolskem izobraževanju (informacijske zmogljivosti, namestitvev, pomoč pri vizumih itd.);
 - (i) brez poseganja v jezik pouka zagotavljajo uporabo jezikov, ki se govorijo v državah članicah, v katerih so visokošolske ustanove, vključene v partnerstvo Erasmus Mundus, in po potrebi pripravljajo jezikovno usposabljanje in pomoč za štipendiste, zlasti s tečaji, ki jih organizirajo zadevne ustanove;
 - (j) izvajajo nadaljnje partnerske dejavnosti, kot so dvojne diplome, razvoj skupnega učnega načrta, prenos najboljših praks itd.;
 - (k) če so ukrepi financirani po Uredbi (ES) št. 1905/2006 ali Sporazumu o partnerstvu AKP-ES, spodbujajo državljane tretjih držav, da se po končanem študiju ali raziskavah vrnejo v svojo državo in tako prispevajo h gospodarskemu razvoju in blaginji teh držav.
3. Komisija s pomočjo svojih delegacij po posvetovanju s pristojnimi organi v zadevnih tretjih državah določi nacionalne in regionalne prednostne naloge v skladu s potrebami določene tretje države oziroma držav, ki jih zadevajo partnerstva.
4. Partnerstva Erasmus Mundus se izberejo za triletno obdobje ob uporabi letnega postopka podaljšanja, ki temelji na poročanju o napredku.
5. Štipendije so na voljo študentom iz evropskih in tretjih držav, pa tudi akademikom, kakor je opredeljeno v členu 2.

6. Komisija pri dodeljevanju štipendij v okviru te akcije podpira socialno-ekonomsko prikrajšane skupine in prebivalce v ranljivem položaju, vendar brez poseganja v pogoje preglednosti iz odstavka 2(f).
7. Komisija sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da nobena oseba ne prejme finančne podpore za enak namen v več kakor enem programu Skupnosti. Natančneje, osebe, ki so prejele štipendijo Erasmus Mundus, niso upravičene do prejemanja pomoči Erasmus za enako obdobje mobilnosti v okviru programa vseživljenjskega učenja. Prav tako osebe, ki so upravičene do pomoči v okviru prej omenjenega posebnega programa „Ljudje“, niso upravičene do prejemanja pomoči Erasmus Mundus za enako študijsko ali raziskovalno obdobje.
8. Partnerstva, izbrana v okviru programa Erasmus Mundus – področje zunanjega sodelovanja (prejšnje ime te akcije za akcijo 2), se v okviru navedene akcije nadaljujejo do konca obdobja, za katero so bili izbrana, ob upoštevanju letnega postopka podaljšanja, ki temelji na poročanju o napredku.

AKCIJA 3: SPODBUJANJE EVROPSKEGA VISOKOŠOLSKEGA IZOBRAŽEVANJA

1. V okviru akcije 3 lahko Skupnost podpre dejavnosti, namenjene izboljšanju privlačnosti, profila in razpoznavnosti evropskega visokošolskega izobraževanja ter dostopnosti do njega. Dejavnosti prispevajo k ciljem programa in se nanašajo na mednarodno razsežnost vseh vidikov visokošolskega izobraževanja, kot so spodbujanje, dostopnost, zagotavljanje kakovosti, priznavanje kreditnih točk, priznavanje evropskih kvalifikacij v tujini in medsebojno priznavanje kvalifikacij v sodelovanju s tretjimi državami, razvoj učnega načrta, mobilnost, kakovost storitev itd. Dejavnosti lahko vključujejo spodbujanje programa in njegovih rezultatov.
2. Ustanove, ki izpolnjujejo pogoje, lahko v skladu s členom 5(f) vključujejo javne ali zasebne organizacije, dejavne na področju visokošolskega izobraževanja. Dejavnosti se izvajajo znotraj projektov, ki vključujejo organizacije iz najmanj treh različnih evropskih držav, in lahko vključujejo organizacije iz tretjih držav.
3. Dejavnosti so lahko v različnih oblikah (konference, seminarji, delavnice, študije, analize, pilotni projekti, nagrade, mednarodna omrežja, izdelava gradiv za objavo, razvoj orodij informacijske in komunikacijske tehnologije itd.) in lahko potekajo kjer koli v svetu. Komisija zagotovi čim širše posredovanje informacij o dejavnostih in napredku programa Erasmus Mundus, zlasti prek večjezičnega informacijskega portala Erasmus Mundus, ki bi moral biti prepoznavnejši in dostopnejši.
4. S promocijskimi dejavnostmi naj se vzpostavijo povezave med visokošolskim izobraževanjem in raziskovanjem ter visokošolskim izobraževanjem in zasebnim sektorjem v evropskih in tretjih državah ter po možnosti izkoristijo potencialne sinergije.
5. Pristojni nacionalni organi v sodelovanju z visokošolskimi ustanovami, ki sodelujejo v programu, izvajajo celostno politiko obveščanja javnosti. Ta politika je namenjena pravočasnemu in podrobnemu obveščanju ter pojasnjevanju postopkov, ki jih je treba upoštevati, pri čemer imajo glavno prednost slabše zastopane regije.
6. Skupnost lahko po potrebi podpre strukture, imenovane v skladu s členom 6(2)(b), v njihovih prizadevanjih za spodbujanje programa ter širjenje njegovih rezultatov na nacionalni in svetovni ravni.
7. Skupnost podpre združenje vseh diplomantov (iz evropskih ali tretjih držav) magistrskih programov Erasmus Mundus in doktorskih programov Erasmus Mundus.

UKREPI ZA TEHNIČNO PODPORO

Celotna finančna sredstva programa lahko pokrivajo tudi izdatke, povezane s strokovnjaki, izvajalsko agencijo, obstoječimi pristojnimi organi v državah članicah in, če je potrebno, z drugimi oblikami tehnične in upravne pomoči, h katerim se Komisija pri izvajanju programa lahko zateče. To lahko vključuje zlasti študije, sestanke, dejavnosti informiranja, objave, dejavnosti spremljanja, kontrolne in revizijske dejavnosti, dejavnosti vrednotenja, izdatke za računalniške mreže za izmenjavo informacij ter druge izdatke, ki so neposredno potrebni za izvajanje programa in doseganja njegovih ciljev.

IZBIRNI POSTOPKI

Pri izbirnih postopkih se upoštevajo naslednje določbe:

- (a) predloge na podlagi akcije 1 izbere Komisija s pomočjo izbirne komisije, sestavljene iz zelo uglednih osebnosti iz akademskega sveta, ki zastopajo različnost visokošolskega izobraževanja v Evropski uniji, predseduje pa ji oseba, ki jo komisija izvoli. Izbirna komisija zagotovi, da magistrski in doktorski programi Erasmus Mundus izpolnjujejo najvišjo akademsko kakovost, pri čemer vseeno upošteva potrebo po kar se da uravnoveženi geografski zastopanosti. V času trajanja programa potekajo prizadevanja za uravnoveženo zastopanost različnih področij študija. Komisija pred predložitvijo predlogov izbirni komisiji organizira ocenjevanje na evropski ravni vseh veljavnih predlogov neodvisnih akademskih strokovnjakov. Vsakemu magistrskemu in doktorskemu programu Erasmus Mundus se dodeli določeno število štipendij, ki jih eden ali več upravnih organov magistrskih in doktorskih programov izplača izbranim posameznikom. Izbor magistrskih študentov, doktorskih kandidatov in akademikov na podlagi meril akademske odličnosti in po posvetovanju s Komisijo opravijo ustanove, ki sodelujejo v magistrskih in doktorskih programih Erasmus Mundus. Akcija 1 je sicer namenjena predvsem študentom iz tretjih držav, vendar je odprta tudi za evropske študente. Del izbirnih postopkov za magistrske in doktorske programe Erasmus Mundus je posvetovanje s strukturami, imenovanimi v skladu s členom 6(2)(b);
- (b) predloge v okviru akcije 2 bo izbrala Komisija v skladu s pravili, predpisanimi v Uredbi (ES) št. 1085/2006, Uredbi (ES) št. 1638/2006 in Uredbi (ES) št. 1905/2006 ter Sporazumu o partnerstvu AKP-ES in Notranjem sporazumu AKP-ES;

Poleg tega Komisija brez poseganja v določbe uredb in sporazumov iz prvega pododstavka zagotovi, da predlogi za partnerstvo Erasmus Mundus izpolnjujejo najvišje standarde akademske kakovosti in zagotavljajo kar se da uravnoveženo geografsko zastopanost. Izbor študentov in akademikov po posvetovanju s Komisijo in na podlagi meril akademske odličnosti opravijo ustanove, ki sodelujejo v partnerstvu. Akcija 2 je namenjena predvsem študentom iz tretjih držav. Vseeno pa bi morala mobilnost vključevati tudi evropske državljane, saj bi to vodilo v vzajemno bogatitev;

- (c) predloge v okviru akcije 3 izbere Komisija;
- (d) Komisija nemudoma obvesti odbor iz člena 8(1) o vseh odločitvah o izboru.

FINANČNE DOLOČBE**1. Pavšalne dotacije, stroški na enoto in nagrade**

Pavšalne dotacije in/ali stroški na enoto, določeni s členom 181(1) Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002, se lahko uporabijo v primeru vseh akcij iz člena 4.

Pavšalne dotacije se lahko uporabijo do največ 25 000 EUR na partnerja v okviru pogodbe o finančni podpori. Kombinirajo se lahko do največ 100 000 EUR in/ali se uporabijo v povezavi s stroški na enoto.

Komisija lahko podeli nagrade, povezane z dejavnostmi znotraj okvira programa.

2. Partnerski sporazumi

Kadar so akcije programa v skladu s členom 163 Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002 financirane s sredstvi subvencij okvirnih partnerstev, so taka partnerstva lahko izbrana in financirana za petletno obdobje, ob uporabi enostavnega obnovitvenega postopka.

3. Javne visokošolske ustanove ali organizacije

Komisija vse visokošolske ustanove in organizacije, ki jih navedejo države članice in ki so v zadnjih dveh letih nad 50 % svojih letnih prihodkov prejele iz javnih virov ali jih nadzorujejo javna telesa ali njihovi predstavniki, šteje za ustrezno finančno, poklicno in upravno usposobljene ter finančno stabilne za izvajanje projektov v okviru programa. Od njih se ne zahteva predložitev nadaljnjih dokazil o takšni usposobljenosti in stabilnosti. Takšne ustanove ali organizacije so lahko na podlagi pete alineje člena 173(4) Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002 oproščene zahtev v zvezi z revizijo.

4. Poklicne kompetence in kvalifikacije vlagateljev

Komisija se lahko v skladu s členom 176(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2342/2002 odloči, ali imajo določene kategorije upravičencev poklicne kompetence in kvalifikacije, potrebne za izvedbo predlagane akcije ali delovnega programa.

5. Določbe v zvezi z bojem proti goljufijam

V odločitvah Komisije, sprejetih na podlagi člena 7, v pogodbah in sporazumih, ki iz njih izvirajo, kakor tudi v sporazumih s sodelujočimi tretjimi državami se predvidijo zlasti nadzor in finančna kontrola, ki ju opravi Komisija (ali njen pooblaščenec), vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF), in revizije, ki jih opravi Računsko sodišče, po potrebi tudi na kraju samem.

Upravičenec dotacije poskrbi, da je spremna dokumentacija, ki jo imajo partnerji ali člani, po potrebi na voljo Komisiji.

Komisija lahko opravi revizijo uporabe dotacije, ki jo opravijo neposredno njeni uslužbenci ali kateri koli usposobljeni zunanji organ po njeni izbiri. Takšne revizije se lahko izvajajo ves čas trajanja sporazuma in v obdobju petih let od datuma zaključka projekta. Če je primerno, lahko Komisija na podlagi revizijskih ugotovitev sprejme odločitev o vračilu.

Uslužbenci Komisije in zunanje osebe, ki jih pooblasti Komisija, imajo ustrezen dostop, potreben za opravljanje takih revizij, zlasti do prostorov upravičenca in vseh podatkov, vključno s podatki v elektronski obliki.

Računsko sodišče in OLAF imata enake pravice kot Komisija, predvsem kar zadeva pravico do dostopa.

Poleg tega lahko Komisija izvede nadzor na kraju samem in preglede v okviru programa v skladu z Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽¹⁾.

Za akcije Skupnosti, katerih financiranje ureja ta sklep, nepravilnost iz člena 1(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽²⁾ pomeni vsako kršenje določb zakonodaje Skupnosti ali vsako kršenje pogodbenih obveznosti, ki je posledica dejanja ali opustitve s strani gospodarskega subjekta, ki je ali bi lahko z neupravičenimi izdatki škodljivo vplivalo na splošni proračun Evropske unije ali sredstva, ki jih upravlja.

⁽¹⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽²⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.